

Indenrigsministeren (Røde): Hvis det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) stod paa samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der ikke ynder Foranstaltninger til Fordel for alle, kunde der være Mening deri, men naar det ærede Medlem tværtimod ynder Foranstaltninger til Fordel for alle, er det ikke til at forstaa, hvorfor det ærede Medlem ikke vil fremme disse Foranstaltninger ved det Middel, der er tjenligt dertil, nemlig ved at lade Staten deltage med $\frac{2}{3}$ i Udgifterne til disse efter det ærede Medlems Mening nyttige Foranstaltninger.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerud Jensen: Den højtærede Indenrigsminister søger ved sin store Velalenhed at bevise, at det, hvorom Striden drejer sig, netop vil gavne Landkommunerne; det er dem, der vil faa Fordel deraf. Det stiller jeg mig meget tvivlende overfor. Jeg retter det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han virkelig tror, at Købstadforeningen har vedtaget den omtalte Resolution for dermed at gavne Landkommunerne. Det hele maa være bagvendt baade i Købstadforeningen og i Landkommunerne, naar Købstadforeningen ønsker disse Foranstaltninger truffet, og den højtærede Indenrigsminister mener, de vil være til Gavn for Landkommunerne. Dette stiller jeg mig altsaa tvivlende overfor. Jeg tror ikke, det vil blive Tilfældet, og jeg er overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister i Virkeligheden heller ikke tror det.

Indenrigsministeren (Røde): Købstadforeningen har selvfølgelig foreslaaet disse Foranstaltninger, fordi den mener, at de vil gavne overhovedet, ogsaa Købstæderne. Sogneraadsforeningerne har derimod modsat sig dem, og det har de gjort i en Skrivelse, der bærer Præget af det ærede Medlem fra Assens' (Klaus Berntsen) Personlighed, og hvor jeg antager, at de Anskuelser, som det ærede Medlem fra Assens nærer, og som han alt for tydeligt har ladet fremkomme i Dag, har været Begrundelsen af Sogneraadsforeningernes Stilling, nemlig Uvillien imod, at Foranstaltningerne kommer til at gælde alle. Sogneraadsforeningerne har derved ladet sig føre vild, thi hvis de

overhovedet anvender § 2, er det klart, at de har positiv Fordel af at faa $\frac{2}{3}$ Stats-tilskud. Hvis de nemlig anvender 30,000 Kr., vil de i Tilfælde af, at Ordningen bliver som nu, have at opkræve en Dyrtilsskat paa 20,000 Kr., medens de, hvis den nu foreslaaede Ordning gennemføres, kun har at opkræve 10,000 Kr.; deres Dyrtilsskat bliver altsaa kun halvt saa stor. Og naar det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at der i Sognekommunerne er Folk, som er mindre velstillede i Forhold til Velstanden i Byerne, vil det, at Udgifterne flyttes fra Kommunerne over til Staten, nødvendigvis medføre, at denne Forøgelse betaales igennem Statsskatter, der opkræves hos alle de særlig velstillede, altsaa ikke i de Kommuner, det ærede Medlem nævnede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917 om Tillægsafgift paa Spiritus og i Lov Nr. 119 af 8. Juni 1912 om Beskatning af Spiritus m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2487; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1411).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Jeg skal paa dette meget fremrykkede Tidspunkt fatte mig saa kort, som det er mig muligt. Det Lovforslag, der her er forelagt for os af den højtærede Finansminister, hviler i Sandhed paa et saare gyngende Grundlag. Det er ikke ubekendt, at Afgiftsloves Virkninger ikke kan beregnes, navnlig ikke i Tider som disse. Tilførselsforholdene og Forbrugsforholdene unddrager sig en Beregning i Forvejen. Men her er der det ganske ejendommelige, at der forelægges os et Lovfor-

□